

hemvist i den andra avtalslutande staten, av det skälet att den arrenderade marken används för att producera jordbruksprodukter som är avsedda att exporteras tullfritt utanför unionens inre marknad och detta leder till snedvridning av konkurrensen, om tillämpningen av denna lagstiftning berör betydligt fler medborgare i den andra avtalslutande staten än i den medlemsstat där nämnda lagstiftning är tillämplig. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida så är fallet.

(¹) EUT C 30, av den 29.1.2011.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 11 juli 2011 — Mostafa Abed El Karem El Kott m.fl. mot Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, Förenta Nationernas Flyktingkommissariat

(Mål C-364/11)

(2011/C 347/10)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Kamel Ismail Hazem

Motpart: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, Förenta Nationernas Flyktingkommissariat

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

Vid tillämpningen av artikel 12.1 a i direktiv 2004/83 (¹):

1. Innebär den omständigheten att en person kan åberopa direktivet att flyktingstatus eller, i enlighet med medlemsstatens val, någon av de två skyddsformer som omfattas av direktivets tillämpningsområde (flyktingstatus och status som alternativt skyddsbehövande) ska erkännas eller innebär nämnda omständighet att inte någon av dessa skyddsformer ska erkännas automatiskt, utan endast att den berörda personen ska anses ingå i den personkrets som omfattas av direktivets tillämpningsområde?

2. Upphör skyddet eller biståndet från kontoret på grund av vistelse utanför kontorets verksamhetsområde på grund av att kontoret upphör med sin verksamhet, på grund av att kontoret inte längre kan ge detta skydd eller bistånd eller på grund av ett objektivi hinder som medför att den berättigade personen inte kan erhålla skyddet eller biståndet?

(¹) Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 1 augusti 2011 — Gábor Csonka m.fl. mot den ungerska staten

(Mål C-409/11)

(2011/C 347/11)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gábor Csonka, Tibor Isztli, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontágh

Svarande: Den ungerska staten

Tolkningsfrågor

1. Hade den ungerska staten, vid den tidpunkt då kärandena orsakade skadorna, införlivat direktiv 72/166/EEG (¹), särskilt med beaktande av de skyldigheter som föreskrivs i artikel 3 i detta direktiv? Kan detta direktiv anses ha direkt effekt i förhållande till kärandena?
2. Kan, enligt gällande gemenskapslagstiftning, en enskild vars rättigheter har åsidosatts till följd av att denna medlemsstat inte har införlivat direktiv 72/166/EEG kräva att denna stat uppfyller bestämmelserna i direktivet genom att direkt åberopa gemenskapslagstiftningen gentemot medlemsstaten för att denna ska uppfylla sin skyldighet att säkerställa de rättigheter som den enskilde enligt direktivet tillförsäkras?

3. Kan, enligt gällande gemenskapslagstiftning, en enskild vars rättigheter har åsidosatts till följd av att direktiv 72/166/EEG inte har införlivats kräva ersättning för skador från den medlemsstat som är skyldig till denna underlåtelse?
4. För det fall föregående fråga besvaras jakande, åligger det den ungerska staten att utbetala ersättning för orsakade skador såväl till kärändena som till personer som har skadats i trafikolyckor som har orsakats av kärändena?

I direktivet föreskrivs rent konkret följande: "Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att all obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon skall ... på grundval av en enda premie omfatta hela gemenskapens territorium [vad avser orsakade skador]"

5. Kan ansvar utkrävas från medlemsstaten om skada har uppstått till följd av ett misstag vid utformningen av lagstiftningen?
6. Är bestämmelserna i regeringsdekret nr 190/2004 av den 8 juni om obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon (190/2004. (VI.8) *Korm. rendelet a gépjármű üzembentartójának kötelező felelősségbiztosításról*), vilket trädde i kraft den 1 januari 2010, förenliga med bestämmelserna i direktiv 72/166/EEG eller åligger det Ungern att införliva de skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv med ungersk rätt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 111).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26 augusti 2011 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Mål C-438/11)

(2011/C 347/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Tolkningsfrågor

Ska gäldenären, när som i förevarande mål myndigheterna i tredjeland inte längre kan kontrollera huruvida det av dem utfärdade intyget baseras på korrekta uppgifter, nekas rätten att åberopa det godtrosskydd som gäller enligt artikel 220.2 b i [rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen] ⁽¹⁾, när den omständigheten att det är omöjligt att utreda huruvida ursprungsbeteckningen är korrekt till sitt innehåll är hänförlig till exportören, eller förutsätter bevisbördans övergång enligt artikel 220.2 b tredje stycket första delen i [nämnda förordning] från tullmyndigheterna till gäldenären endast, eller snarare, att nämnda omöjlighet har sitt ursprung utanför det område som är hänförligt till exportlandets myndigheter eller i en försumelse som enbart kan lastas exportören?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 (EGT L 311, s. 17).

Överklagande ingett den 25 augusti 2011 av Ziegler SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 16 juni 2011 i mål T-199/08, Ziegler mot kommissionen

(Mål C-439/11 P)

(2011/C 347/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Ziegler SA (ombud: J.-F. Bellis, M. Favart och A. Bailleux, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att förevarande överklagande kan tas upp till sakprövning och att det är välgrundat,
- upphäva tribunalens dom av den 16 juni 2011 i T-199/08, Ziegler mot kommissionen, och själv avgöra ärendet i sak,
- bifalla de yrkanden som framställts i första instans, och således ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 926 slutlig av den 11 mars 2008, om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet i ärende COMP/38.543 — Internationella flyttjänster, eller, i andra hand, ogiltigförklara de böter sökanden ålagts, eller, i tredje hand, sätta ned dessa böter, samt